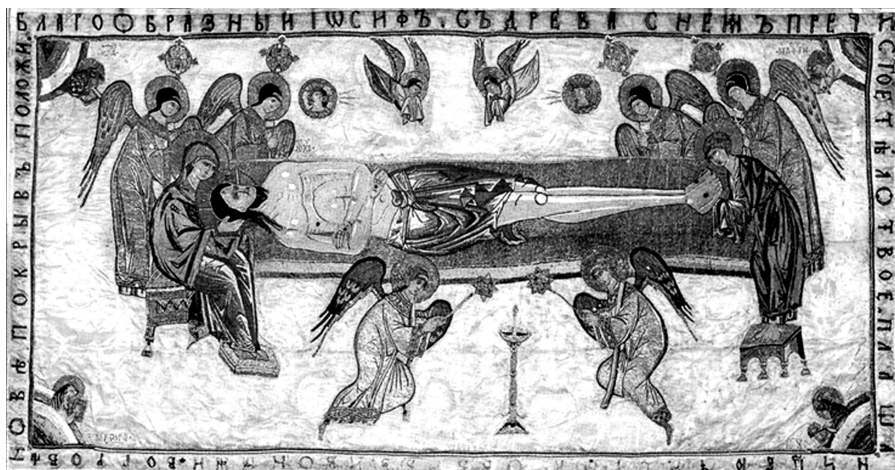


Velký pátek

večerní
s vynášením pláštěnice
a liturgie Velké soboty

Notář



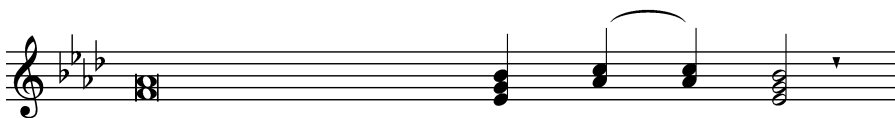
Velkopáteční večerní

Velkopáteční večerní bohoslužba s vynášením pláštěnice



1. Všechno stvoření změní- lo se stra - chem,
2. Slun- ce se za - tmě - lo
3. Veškerenstvo spolutr- pě - lo s te - bou,
4. Dobrovolně jsi tr - pěl za _____ nás,

I nyní... (*Hlas 6. — stichirový; pomalu zpívat*)



1. Strašné a přeslavné ta - jem - ství
2. Nedotknutelný jest za - jat;
3. Jenž zpytuje srdce i nit - ro,
4. do žaláře jest u- . . vr - žen _____ ten,
5. Před Piláta jest po- sta - ven _____ ten,
6. bit jest rukou tvo- ra Stvo - ři - tel,
7. Ve hrobě jest u- za - vřen _____ ten,
8. Ó, Trpiteli, jenž všechno
snášíš z mi- lo - sr - den - ství
9. dobroti- vý Pa - ne,

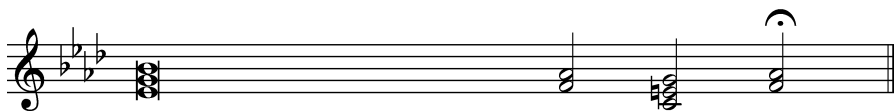


Na „Hospodine k tobě volám“ — 6 stichir (1. hlas — stichirový)

1. stichiru zpívat (ostatní číst):



- | | | | | | | | |
|----|-------------------------------|-------|-------|-------|------|-------|------|
| 1. | když tě, Kriste, vidělo vise- | ti | na | kří | - | ží; | |
| 2. | a země se trásla | ve | svých | zákla | - | dech. | |
| 3. | jenž jsi | všech | - | no | stvo | - | řil. |
| 4. | Pane, | slá | - | va | to | - | bě! |

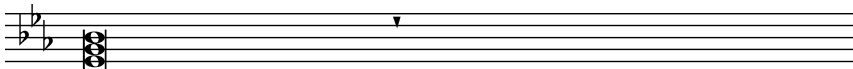


- | | | | | | | |
|----|-------------------------------------|-----|------|------|-------|------|
| 1. | vidíme dnes usku- | teč | - | ně | - | no. |
| 3. | spoután je ten, jenž Adama uvol- | nil | z | klet | - | by. |
| 3. | jest neprávem vy- | šet | - | řo | - | ván; |
| 4. | kterýž kdysi uzavřel tůni | pro | - | past | - | nou. |
| 5. | před nímž s chvěním stojí mocnosti | ne | - | be | - | ské, |
| 6. | na kříž odsouzen jest Soudce živých | i | mrt | - | vých. | |
| 7. | jenž vyplenil | pod | - | svě | - | tí. |
| 8. | a všechny jsi spasil | od | klet | - | by, | |
| 9. | sláva | to | - | bě! | | |

Vchod s evangeliem. *Světlo tiché.*

První prokimen

Kněz: Pozor mějme!

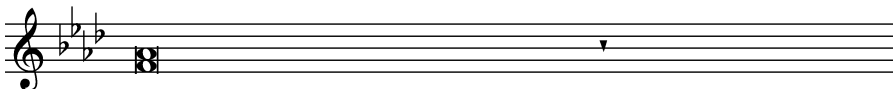


Rozdělili sobě roucha má

Paremije: Exodus (33,11—23)

Druhý prokimen (čte žalmista)

Kněz: Pozor mějme!

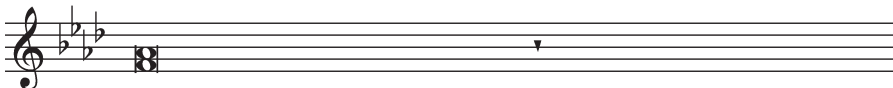


Sudiž, Hospodine, ty, kteří mi příkoří činí,

Paremije: Job (42,11—16) a Isaiáš (52,13—15; 53,1—12; 54,1)

Prokimen před apoštolem (čte žalmista)

Kněz: Pozor mějme!



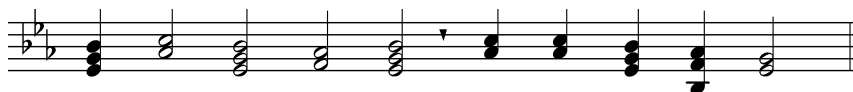
Položili mne do nejspodnější jámy,

Apoštol:

Čtení z listu sv. apoštola Pavla (1. Korintským 1,18— 2,2)

Rozdělili sobě roucha má, I a o můj oděv metali los.

Verš: Bože, Bože můj, slyš mne, proč jsi mne opustil?



a o můj o - děv me - ta - li los.

Sudiž, Hospodine, ty, kteří mi příkoří činí, I oboř se na ty, kteří obořili se na mne.

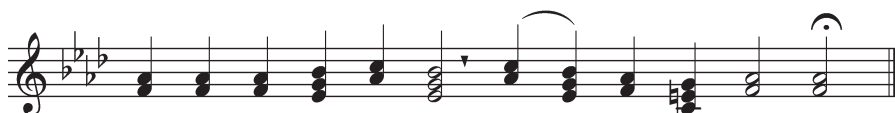
Verš: Vezmi zbroj i štít, a povstaň mi na pomoc.



oboř se na ty, kte - ři se o - bo - ři - li na mne.

Položili mne do nejspodnější jámy, I do propasti temnot a stínu smrti.

Verš: Hospodine, Bože spasení mého, ve dne i v noci volám k tobě.



do pro - pas - ti tem - not a stí - nu smr - ti.

Alleluja (1. hlas)

Zachraň mne, Bože, neboť vtrhl příval vod do duše mé.

Verš: Pohanu a utrpení čekej, duše má.

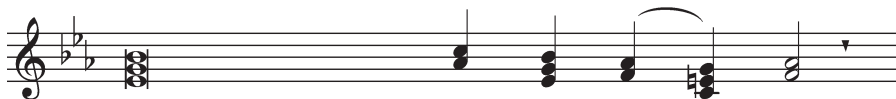
Verš: Ať se zatmí oči jejich, Bože, aby neviděli.

Evangelium:

Matouš 27,1—38; Lukáš 23,39—43; Matouš 27,39—54; Jan 19,31—37;

Matouš 27,55—61

*Ektenie („Rceme všichni...“) poté „Dejž, Hospodine...“
„Vykonejme večerní modlitbu naši...“*



1. Šlechetný Josef,

s dřeva sňav pře- či - sté tě - lo tvé,

2. a pokryv je

vě - cmi von - ný - mi,

Sláva... (Znovu „Šlechetný Josef...“) **I nyní...** (U žen myronosic...)



1. U žen myronosic

v hrobě stanul anděl vo - la - jí - cí:

2. Kris-

tus však u - cá - zal,

Královské dveře se zavírají. V průběhu stichir kněz ukládá pláštěnici na svatý prestol. Na poslední stichiru („Tebe, jenž se světlem...“) se otevírá královská brána a okuřuje se pláštěnice na svatém prestole (třikrát kolem prestolu). (Otevřít královskou bránu a okuřovat pláštěnici možno i trochu dříve.)

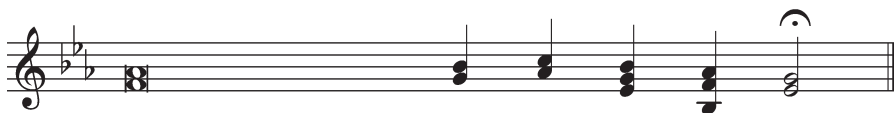
Stichiry na stichovně

Nyní propouštíš...

Žalimista čte **trojsvatou píseň až po Otče náš**

*Nyní se koná za zpěvu troparů **vynášení pláštěnice**. Kněz se třikrát pokloní a bere pláštěnici ze svatého prestolu, nese ji kolem prestolu a vychází s ní severními dveřmi (před ním jde svíce a kadidlo). Klade ji na připravený stůl uprostřed chrámu (tak, aby Kristus na ikoně pláštěnice měl hlavu k severu a nohy k jihu). Na pláštěnici se klade naprestolní evangelium. Poté kněz okuřuje Boží hrob (třikrát kolem), načež se on i věřící třikrát klanějí.*

Tropary (2. hlas) — pomalu (případně opakovat, dokud je potřeba):



- | | | | |
|----------------|------|----|----------------|
| 1. plátnem či- | stým | je | o - vi - nul, |
| 2. ve hrob no- | vý | je | po - lo - žil. |



- | | | | |
|--------------------------|-----------|-------|-----------|
| 1. Myro je | vhod - né | pro | mrt - vé, |
| 2. že smrt a porušení mu | ne - jsou | vlast | - ní. |

Zde se má pronášet kázání.

Kněz: Velemoudrost!

Lid: Požehnej!

Propuštění kněz říká v královské bráně:

Jenž pro nás lidi a pro naše spasení hrozná muka, životodárný kříž a dobrovolné pohřbení těla zvolil, Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přecisté Matky své, svatých všechvalných apoštolů a svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny a všech svatých nechť smiluje se nad námi a spasí nás, jako Blahý a Lidumil.

Pak se zavírá královská brána a zatahuje závěs.



- | | | |
|----------------------------|----------------|-----------------|
| 1. Opěvujme | Pan - nu | Ma - ri - i, |
| 2. Ona jest slávou světa a | bra - nou | ne - bes - kou, |
| 3. Ona se stala nebem a | chrá - mem | Bož - ství |
| 4. Ona | zjed - na - la | nám mír |
| 5. Máme-li v ní | baš - tu | ví - ry, |
| 6. Vzmůž se tedy, | li - de | Bo - ží, |

Světlo tiché. Prokimen není

Hned začíná čtení 15 paremijí (předčítají se za pláštěnicí):

- 1.)** Genesis (čili Stvoření) 1,1—13. **2.)** Isaiáš 60,1—16. **3.)** Exodus (čili Východ) 12,1—11. **4.)** Jonáš 1,1 —4,11. **5.)** Jozue 5,10—15. **6.)** Exodus 13,20 —15,19.

Velká sobota

Večerní liturgie sv. Basila

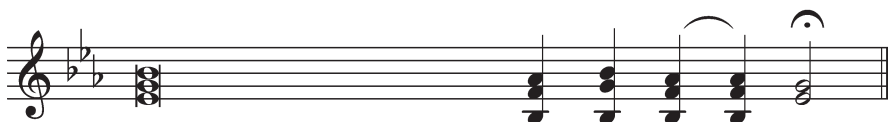
Při liturgii sv. Basila. Kanonický čas pro začátek této liturgie je 10. hodina dne (tj. 16. hod. odpolední). Vchodné modlitby kněz čte před pláštěnicí. Proskomidii činí při stichirách a při čtení patnácti paremijí. Kněz začíná: „Blahosloveno budiž království...“ a poté začátek večerní bohoslužby, jak je obvyklé. („Blažený muž“ se nebere.)

Na »Hospodine k tobě volám...« stichiry na 8

»I nyní...« (Dogmatik 1. hlasu)

Opěvujme Pannu Marii ...

Vchod s evangeliem (kolem pláštěnice)



- | | |
|------------------------------------|----------------------------|
| 1. která vzešla z lidí a poro- | di - la Pá - na. |
| 2. předmětem písní andělských a o- | zdo - bou vě - ří - cích. |
| 3. a rozbořila přehradu | ne - přá - tel - ství. |
| 4. a ote- | vře - la krá - lov - ství. |
| 5. máme obráncem Pána z ní | zro - ze - né - ho. |
| 6. neboť On zvítězí nad nepřáteli | ja - ko vše - moc - ný. |

Závěr šesté paremije (Exod 15,1 od pol. —19) se zpívá jako modlitba:

Žalmista: Zpívati budu Hospodinu!

Všichni (na 5. hlas): **Neboť se slavně proslavil!**

Tak i před každým následujícím veršem, který žalmista zarecituje.

Žalmista: Koně i s jezdcem smetl do moře!

- Pomocník a ochránce můj vykonal moje spasení!
- To je můj Bůh a já ho budu oslavovati – Bůh otce mého a já ho budu vyvyšovat!
- Hospodin rozdrtil vojska. Hospodin je jméno jeho. Vozy faraónovy i vojsko jeho uvrhl do moře!
- Nejlepší bojovníci jeho utopeni jsou v moři Rudém!
- Propasti pohltily je, ponořili se do hlubiny jako kámen!
- Pravice tvá, Hospodine!, proslavila se v síle!
- Pravá ruka tvá, Hospodine!, porazila nepřátele! S velkou slávou potřel jsi ty, kdož povstali proti tobě!
- Sestoupil hněv tvůj, kterýžto je pohltit jako slámu. A duchem rozpálení tvého rozestoupila se voda!
- Nahrnuly se vody jako hradba, nakupily se i vlny uprostřed moře.
- Řekl nepřítel: Pronásledovat je budu, dohoním je, rozdělím si kořist, nasytí se jimi duše má, bít je budu mečem svým, vládnout nad nimi bude ruka má!
- Soslal jsi Ducha svého a přikrylo je moře. Potopili se jako olovo v hlubokých vodách.
- Kdo podoben je tobě mezi bohy, ó Hospodine? Kdo je takovým jako ty? Kdo proslaven je ve svatých svých, podivuhodný ve slávě, jako jsi ty, jenž činíš divy?
- Napráhl jsi pravici svou, a pozřela je země. Vedl jsi ve spravedlnosti lid tento svůj, kterýž jsi vysvobodil!

- V laskavosti své povedeš jej silou svou k příbytku svatosti své. Slyší o tom pohané a bouří se; bolesti zachvátily obyvatele filistýnské.
- Tehdy zhroutí se vladaři edomští, knížata moábská zachvátí třes. Rozprchnou se všichni obyvatelé Kananu.
- Ať je přepadne strach a třes; pro mohutnost ramene tvého ať ztuhnou jako kámen!
- Dokud neprojde lid tvůj, Hospodine, dokud neprojde lid ten, jehož jsi pro sebe dobyl.
- Uvedeš jej a zasadíš na hoře dědictví svého, na níž je příbytek tvůj, Hospodine, kde sis učinil svatyni svou, kterou připravily ruce tvé, Hospodine.
- Hospodin kraluje na věky věkův a ještě dále. Když vešli koně faraónovi s vozy jeho i s jezdci jeho do moře, přivedl na ně Hospodin vlny mořské.
- Kdežto synové Izraele procházeli po suchu prostředkem moře.

Žalmista: Zpívati budu Hospodinu!

Sláva...

Všichni (na 5. hlas): Neboť se slavně proslavil!

I nyní...

Žalmista: Neboť se slavně proslavil!

Pokračuje se ve čtení paremijí:

7.) Sofoniáš 3,8—15. **8.)** 3. kniha královská 17,8—23 (*v západních Biblích je to 1. Král 17,8—24*). **9.)** Isaiáš 61,10 —62,5. **10.)** Genesis 22,1—18. **11.)** Isaiáš 61,1—9. **12.)** 4. královská 4,8—37 (*v západních Biblích je to 2. Král 4,8—37*). **13.)** Isaiáš 63,11 —64,5. **14.)** Jeremiáš 31,31—34. **15.)** Proroctví Danielovo: *Dan 3. kap. a Azarjásova modlitba (z deuterokanonických knih)*). Končí se modlitbou tří mládenců v peci ohnivé.

Na závěr čtení paremijí jsou zpívány verše, při kterých se stojí:

Povstaneme a po každém verši všichni zpíváme: **Opěvujte a vyvyšujte Hospodina po všechny věky!**

Žalmista předřikává verše: Dobrořečte Hospodinu, všechna díla jeho!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Žalmista: Dobrořečte Hospodinu, andělé jeho!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, celá nebesa!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, andělé jeho!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, všechny vody nad oblohou!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, všechny mocnosti jeho!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, Slunce a Měsíce!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, nebeské hvězdy!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, všechn dešti a roso!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, všechny větry!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, ohni a žáre!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, chladno i horko!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, krůpěje rosy a sněhové vločky!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, noci a dni!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, světlo a temnoto!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, lede a mraze!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečte Hospodinu, ledovce a sněhy!

— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, blesky a mračna!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Nechť dobrořečí Hospodinu země!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, hory a kopce!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořeč Hospodinu, vše, co roste na zemi!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, prameny vod a zřídla!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, moře a řeky!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, kytovci a vše, co se hýbe ve vodách!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořeč Hospodinu, všechno nebeské ptactvo!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, všechna zvířata divoká i domácí!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, synové lidští!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořeč Hospodinu, Izraeli!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, kněží jeho!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, služebníci jeho!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte Hospodinu, duchové a duše spravedlivých!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte, svatí a pokorní srdcem!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte, Ananiáš, Azario, Misaíle!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!
Dobrořečte, apoštolé, proroci a mučedníci Hospodinovi!
— Opěvujte a velejte Hospodina po všechny věky!

Dobrořečme Otci i Synu i Svatému Duchu!
 — Opěvujte a velebte Hospodina po všechny věky!
 I nyní i vždycky, až na věky věkův, amen.
 — Opěvujte a velebte Hospodina po všechny věky!
 Chválíme, dobrořečíme a klaníme se Hospodinu!
 — Opěvujíce a vyvyšujíce Ho po všechny věky!

*Poté **malá ektenie** s ohlasem: „Neboť svatý jsi, Bože náš...“
 Zde se **přechází do liturgie** sv. Basila Velikého a hned se zpívá:*

„Kteřížkoli v Krista pokřtěni jste...“ (*Místo trojsvaté písně*) 



Prokimen

Kněz: Pozor mějme!



Všecka země klaněj se tobě a prozpě- vuj to - bě,
 ať opěvá jméno tvé, Nej - vyš - ší!

Všecka země klaněj se tobě a prozpěvuj tobě, I ať opěvá jméno tvé, Nejvyšší.

Verš: Jásej Hospodinu všecka země, pěj svatému jménu jeho.

Dále se pokračuje v liturgii sv. Basila s následujícími změnami. Okuřování při prokimeniu a epištole se děje od horního místa v oltáři, pak kolem svatého prestolu, ikony v oltáři atd.



1.-3. Kte - říž - ko - li v Kris - ta po - křtě - ni jste,



1.-3. Kri - sta_ jste_ o - blék - li. Al - le - lu - - - ja.



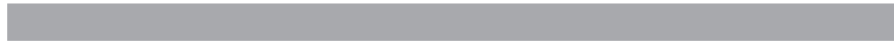
4. Sláva Otci i Sy - nu i Sva - té - mu Du - chu,



5. i nyní i vždyc - ky, až na věky vě - kův. A - men.



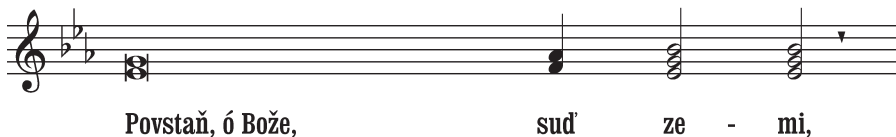
6. Kri - sta_ jste_ o - blék - li. Al - le - lu - - - ja.



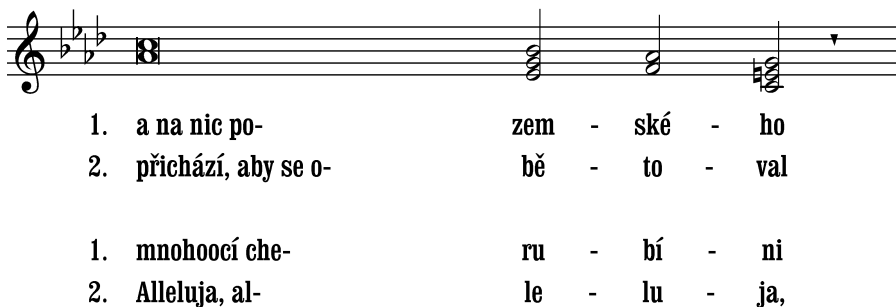
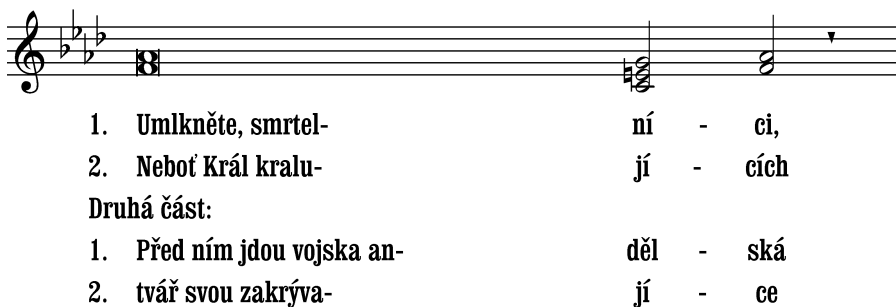
Epištola na liturgii: Řím 6,3—11

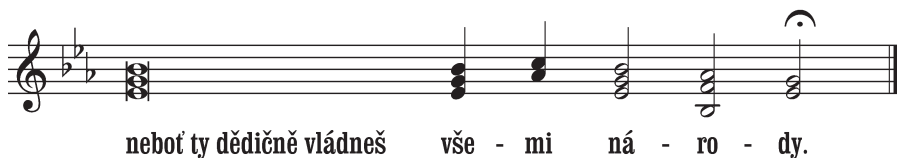
Po přečtení apoštola se nezpívá alleluja, ale hned žalmista zpívá verše z 81. žalmu. (Při tom se může konat převlékání chrámu a duchovenstva do světlého.) Po každém verši se zpěvem opakuje na 7. hlas:

Povstaň, ó Bože, suď zemi, neboť ty dědičně vládneš všemi národy.



- *Verš:* Stanul Bůh ve shromáždění bohů, mezi bohy koná soud.
- *Verš:* Jak dlouho budete soudit nespravedlivě, hledět na postavení osobností a stranit hříšníkům?
- *Verš:* Dopřejte spravedlivý soud chudáso a sirotku, zjednejte spravedlnost poníženému a žebráku.
- *Verš:* Osvobozujte nuzného a chudého, z rukou hříšníka ho vytrhujte.



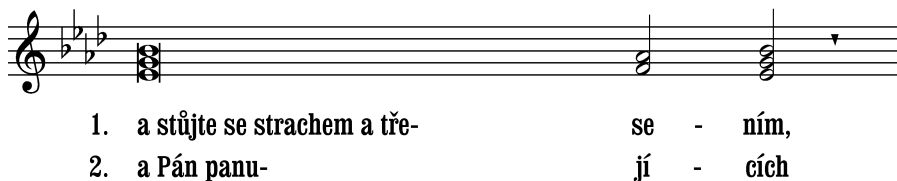


- *Verš:* Nepoznali a nepochopili, ve tmě bloudí. Nechť otřesou se veškeré základy země!
- *Verš:* Pravil jsem: „Jste bohové a všichni jste synové Nejvyššího. Leč jako lidé umíráte a jako jeden z knížat padáte.“

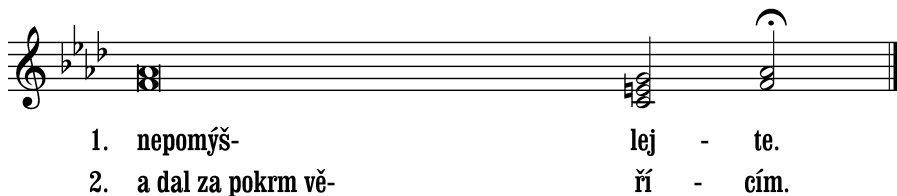
Povstaň, ó Bože, suď zemi, neboť ty dědičně vládneš všemi národy.

Evangelium: Matouš 28,1—20

Další změna: k velkému vchodu se zpívá „Umlkněte smrtelníci“:

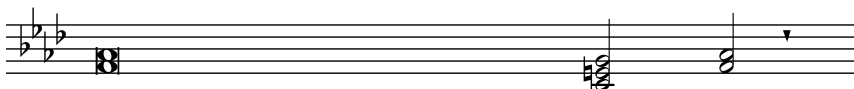


1. s veškerým knížetstvem a moc- nost - mi,
2. a píseň pě- jí - ce:

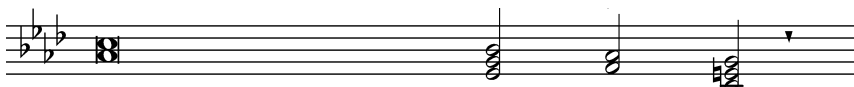


1. a šestikřídlí sera- fí - ni,
2. alle- lu - ja.

Místo „Jest upravdě důstojno“ se zpívá „**Nelkej nade mnou, ó Matko**“:



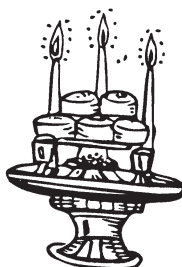
- | | |
|---------------------------|-----------|
| 1. Nelkej nade mnou, ó | Mat - ko, |
| 2. Neboť vstanu a budu o- | sla - ven |

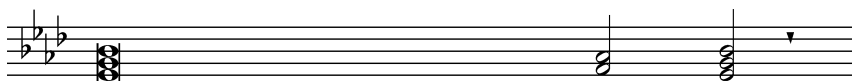


- | | |
|----------------------|--------------|
| 1. jehož jsi v | lů - ně svém |
| 2. ty, kdo s vírou a | lás - kou |

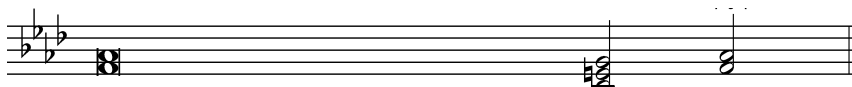
Na konci liturgie: požehnání chleba a vína. Po zaambonové modlitbě se zpívají tropary Velké soboty, kněz při tom okurjuje tetrapod s chleby a vínem. Pak diákon: „K Hospodinu modleme se!“ Kněz čte modlitbu:

Pane, Ježíši Kriste, Bože náš, jenž jsi pět chlebů požehnal a pět tisíců *jimi* nasytil, sám požehnej chleby tyto i víno (*ukazuje pravicí*) a rozmnož je v tomto městě [této vesnici, tomto monastýru] a v celém světě svém; posvěť věrné, kteří z nich okusí. Neboť ty žehnáš a posvěcuješ veškerenstvo, Kriste, Bože náš, a tobě chválu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým i přesvatým a blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky...
Zpěváci: Amen.





- | | |
|---------------------------|----------|
| 1. vidouc v hrobě | sy - na, |
| 2. a povznesu jako Bůh ve | slá - vě |



- | | |
|----------------------|----------|
| 1. bez porušení po- | ča - la. |
| 2. neustále tebe ve- | le - bí. |

Následuje obvyklé ukončení:

Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno... atd.

V dříve tištěných Služebnících měla Velká sobota své vlastní propuštění:

Jenž pro nás a pro naše spasení se pokořil, v naši chudobu se oblékl a dobrovolně muka přetrpěl i smrt okusil, ve hrobě tělem uložený Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přecistě Matky své, svatých slavných všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Basila Velikého, archiepiskopa Caesareje Kappadokijské i všech svatých nechť smiluje se nad námi a spasí nás, jako Blahý a Lidumil.

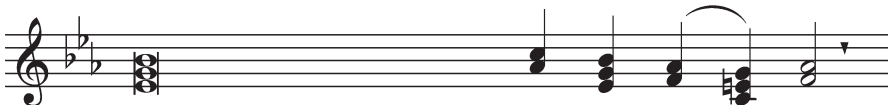
Zpěváci: Amen.

Koná se **velké čtení ze Skutků apoštolských** od začátku:

Žalmista řekne „začínání“. Kněz nato: „Na přímluvy svatých apoštolů Pane Ježíši Kriste, Bože náš, smiluj se nad námi.“ Po „Amen“ začíná žalmista číst od začátku knihy. Čte, kdo chce; ve čtení se střídají. (Případně se pak může číst i kniha Zjevení sv. Jana.)

Po skončení čtení zažehne kostelník všechny lampády v chrámu. Kněz požehná a začíná se trisagion atd. „Pojďte, pokloňme se...“ Žalm 50. Kánon Velké soboty a dále v postupu **velkosobotní půlnočnice**.

Půlnočnici je možno v případě nouze vykonat jen symbolicky – zkráceně: po obvyklém začátku a „Pojďte, pokloňme se...“ 50. žalm. (Kánon se vynechává.) „Nelkej nade mnou, ó Matko...“ (Viz str. 18) Trojsvatá píseň a nedělní tropar z 2. hlasu: „**Když sestoupil jsi ke smrti, Živote nesmrtelný...**“ Pak zkrácená vroucí ektenie a malé propuštění.



- | | | |
|----|-------------------------------------|-------------------------|
| 1. | Když sestoupil jsi ke smrti, Živote | ne - smr - tel - ný, |
| 2. | když pak i zesnulé z podsvě- | tí jsi vzkří - sil, |
| 3. | Životodárce, | Kris - te, Bo - že náš, |

Podle místních zvyklostí kněz v plném rouchu odnáší pláštěnici z Božího hrobu uprostřed chrámu při půlnoční (tj. těsně před jitřní) do oltáře (Boží hrob ihned poté odnesou přísluhující stranou). Pláštěnice se vnáší do oltáře otevřenými královskými dveřmi. Zde se klade na svatý prestol, kde zůstává až do opuštění Paschy (den před Nanebevstoupením Páně).

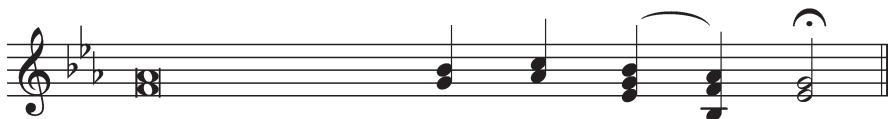
Kněz na začátku půlnočnice připraví svatý prestol k uložení pláštěnice, roztáhne oponu, otevře královské dveře a vychází třikrát okuřovat pláštěnici (při 50. žalmu). Odnese evangeliář do oltáře. Pak ji pozdvihne a na zádech nese do oltáře (až ke královským dveřím mu může pomáhat kostelník či někdo z věřících). Uloží ji na svatý prestol a třikrát ji okuřuje. Po „Nelkej nade mnou, ó Matko...“ zavře královské dveře a zatáhne oponu.

Konec triodu postního

Úderem půlnoci se začíná sloužit slavnostní **paschální jitřní bohoslužba**.

Podle zvyku nikdo v chrámu před jitřní nezapaluje svíce (chrám je zhasnutý; hoří jen lampády). Věřící drží připravené zhasnuté svíčky, které si na začátku jitřní rozsvítí od kněze vycházejícího s trojsvíčnickem a okuřujícího chrám (i ostatní svíce v chrámu na svícnech se rozžehnou od světla, které přináší kněz). Jitřní začíná buď průvodem kolem chrámu (3×) nebo v oltáři trojím okuřováním kněze svatého přestolu s následným velkým okuřováním chrámu.

Ihned po jitřní se může v noci konat první **paschální liturgie** sv. Jana Zlatouústého.



- | | | |
|----------------------------|------------|----------------|
| 1. tehdy peklo jsi umrtvil | bles - kem | Bož - ství; |
| 2. všechny mocnosti ne- | be - ské | zvo - la - ly: |
| 3. sláva, | slá - va | to - bě! |



download.pravoslavi.cz/
Textové znění
je totožné s brožurou
bez notace:
„Velký pátek – texty jitřní
i večerní a večerní
Velké soboty“
Ji 4/2017
Verze 0,54